

Bilag 47 Side: 1 SBS/1998	LEKTIONSPLAN Program: Alle Emne: Litteratur
Sven Järverud	Din Hund – som hvalp og unghund. Studentlitteratur 1991 <i>En stor del af VPH's træningsmetoder udspringer herfra. Instruktører kan låne bogen ved bestyrelsen.</i> Din Hund Studentlitteratur 1982 <i>Ældre og mindre omfattende en ovennævnte.</i>
m. fl.	Hundeejeren Clausen bøger 1986
Eberhard Trumler	1000 tips til hundeejere Forlaget Rhodos 1978 Dus med din hund, 1 og 2 Forlaget Rhodos 1975 og 1977 En hvalp bliver født Forlaget Rhodos 1985 <i>Bøger der giver stor adfærdsmæssig indsigt.</i>
Konrad Lorenz	Hundeliv J.H. Schultz Forlag 1953, 1964 og senere.
Renée Sjøberg	Hundesprog –etologi i ord og billeder Clausen bøger 1987 <i>Rigt illustreret.</i>
Desmond Morris	Hunde Gyldendal 1987
Lars Henrik Olsen	Hunden Gad AV media 1982
Michael W. Fox	Hundeforstand Clausen bøger 1986
Göran Bergman	Forstå din hund Clausen bøger 1981

Bilag 47 Side: 2 SBS/1998	LEKTIONSPLAN <i>Program: Alle</i> Emne: Litteratur
Ib Engelhard	<i>Hundens ernæring</i> Clausen bøger 1985
Dorrit Feddersen-Pedersen	<i>Hundens psyke</i> Komma & Clausen 1991
Bruce Fogle	<i>Hunde håndbogen</i> Politikens Forlag 1993
Eva-Maria Krämer	<i>Hundeleksikon</i> Komma & Clausen 1992
Helle Friis Proschowsky	<i>Genetik og avl</i> Dansk Kennel Klub 1996
Jørgen Burchardt	<i>Hundens Oplæring. Teori og praksis</i> Kærsholm 1987 Bogens indlæringsmetoder er forældede og for en dels vedkommende forbundet med fare for figuranter. Der er dog et ganske godt dyrlæge-afsnit i bogen.
Arne Sørensen	<i>Pas på hunden</i> og andre titler. <i>Bøger af denne forfatter vidner om misforståelse af hundeadfærd. Bøgerne kan absolut ikke anbefales, men der er jo en fare for at nogle kursister har læst dem.</i>
Markedet er stort	<i>De nævnte bøger er hovedsageligt, hvor andet ikke er beskrevet, fornuftig læsning i overensstemmelse med træningsmetoderne. Der findes mange flere bøger om hunde, gode som dårlige og nogle kan virke som om de er udgivet som ren PR.</i>
Reklame	<i>Nogle foderfirmaer udgiver hæfter med fodringsvejledninger. Det er ren reklame, men hæfterne er som regel også gratis og nogle endda ganske gode.</i>

VEDTÆGTER Viborg afdeling

§1

Foreningens navn er Dansk Politihundeforening, Viborg afdeling.
Stiftet den 15. juni 1971. Hjemsted er Viborg kommune.

§2

Foreningens formål er: at skabe interesse for opdræt og dressur af politihunde og deres praktiske anvendelse inden for politiets arbejde og blandt civile medlemmer.

- at lade foretage kåringer af civile politihunde.
- at lade afholde konkurrencer, der bygger på praktisk politihundearbejde, samt søge samarbejde om konkurrencer med lignende foreninger.
- at lade afholde begynderkurser, hvor også hundeejere uden for medlemsrækkerne kan deltage.

§3

Foreningen er en lokalafdeling under Dansk Politihundeforening og tilsluttet samarbejdsudvalget i område 2 (politiregion 2).

§4

Som aktive medlemmer kan optages enhver, der vedkender sig nærværende vedtægter, dog forbeholder bestyrelsen sig ret til at udsætte optagelsen, samt ret til at forlange blanke straffeattester fra personer der anmoder om optagelse.

Personer der ønsker at støtte foreningen kan optages som passive medlemmer. De modtager foreningens medlemsblad, men er ikke berettigede til at deltage i foreningens aktiviteter og har ikke stemmeret i foreningens anliggender.

Bestyrelsen kan udelukke et medlem fra foreningens aktiviteter i indtil 6 måneder, såfremt bestyrelsen finder grund hertil (jfr. landsforenings-vedtægternes §4). Bestyrelsen kan ligeledes begære et medlem ekskluderet af landsforeningen.

§5

Foreningen ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer, formand, kasserer og sekretær. Bestyrelsen vælges på foreningens årlige generalforsamling og valget gælder for en periode af 2 år. Formanden afgår de lige år, kassereren og sekretæren de ulige år. Er bestyrelsen på flere medlemmer, afgår de øvrige i en sådan turnus, at halvdelen af bestyrelsen er på valg hvert år. Formanden vælges direkte, de øvrige bestyrelsesposter fordeles på et konstituerende bestyrelsesmøde, der afholdes samme dag som generalforsamlingen. På generalforsamlingen vælges 2 suppleanter på en sådan måde, at de ikke afgår de samme år. Suppleanterne vælges for en periode af 2 år, førstesuppleant er den førstvalgte. Valgbar er ethvert aktivt medlem der er fyldt 18.

§6

Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden. Over forhandlingerne føres en protokol, denne er alene tilgængelig for bestyrelsesmedlemmerne. Protokollen underskrives af en beslutningsdygtig bestyrelse - senest ved næste møde. Bestyrelsen har pligt til at referere alle beslutninger, der vedrører foreningens drift og virke. Bestyrelsen er kun beslutningsdygtig når flere end halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne er tilstede.

§7

Foreningen tegnes ved underskrift af formanden, dog styres den daglige økonomiske drift af kassereren. Større økonomiske dispositioner, vedr. den daglige drift, kræver bestyrelsesbeslutning, herudover kræves der generalforsamlingsbeslutning. Foreningens medlemmer og bestyrelsesmedlemmer hæfter ikke personligt for de for foreningen indgåede forpligtelser, for hvilke alene foreningen hæfter med dens respektive formue. Foreningens medlemmer har ikke krav på nogen del af foreningens formue eller udbytte af nogen art. Foreningens formue går alene til at sikre foreningens fortsatte drift.

§8

Foreningens kontingent fastsættes af generalforsamlingen, evt. som et selvregulerende beløb. Kontingentet betales forud og opkræves af kassereren til betaling hvert år pr. 1/12. Kontingentrestance medfører fortabelse af medlemsretten.

Spørgsmål om kontingentfrihed afgøres af generalforsamlingen, efter indstilling fra bestyrelsen.

§9

Foreningens regnskabsår går fra den 1. januar til den 31. december. Regnskabet skal før den ordinære generalforsamling være revideret af 2 blandt medlemmerne uden for bestyrelsen valgte revisorer. Revisorerne vælges på generalforsamlingen på samme måde som bestyrelsessuppleanterne.

§10

1) Foreningens højeste myndighed er generalforsamlingen, der afholdes hvert år i februar måned. Generalforsamlingen indkaldes skriftligt med 4 ugers varsel, med angivelse af dags-orden der mindst skal indeholde følgende:

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsen aflægger beretning.
3. Forelæggelse af det reviderede regnskab til meddelelse af decharge (ansvarsfrigørelse).
4. Behandling af indkomne forslag. Forslag skal være formanden skriftligt i hænde senest 3 uger før generalforsamlingen.
5. Valg.
6. Eventuelt.

2) Kun fremmødte aktive medlemmer med rettidigt indbetalt kontingent har stemmeret. Kontingentet anses for rettidigt indbetalt såfremt det er indbetalt senest på dagen for afholdelsen af generalforsamlingen.

3) På generalforsamlingen afgøres alle sager ved relativt flertal, hvilket vil sige flest stemmer. Dog kræves der, til ændring af disse vedtægter, samt til opløsning af foreningen, mindst 2/3 af de afgivne gyldige stemmer. Skriftlig afstemning skal foretages, hvis blot et af de fremmødte stemmeberettigede medlemmer kræver dette. Der kan ikke afgives stemmer ved fuldmagt.

Ved stemmelighed om forslag, bortfalder forslaget. Ved stemmelighed ved valg, foretages omvalg og resulterer dette ikke i relativt flertal foretages lodtrækning.

Blanke og ugyldige stemmesedler tælles ikke med.

4) Der føres protokol over vedtagne beslutninger. Protokollen underskrives af dirigenten.

§11

Ekstraordinær generalforsamling skal afholdes, når flertallet af bestyrelsen finder det nødvendigt, eller såfremt mindst 1/5 af foreningens aktive medlemmer skriftligt stiller krav herom.

Ekstraordinær generalforsamling skal afholdes senest 5 uger efter, at kravet herom er modtaget, og den skal indvarsles i lighed med ordinær generalforsamling.

§12

Opløses foreningen jfr. de i §10 stk. 3 nævnte antal stemmer, afgør generalforsamlingen, hvorledes foreningens eventuelle midler skal anvendes.

§13

Disse vedtægter, §§1-12, annullerer alle tidligere vedtagne vedtægter for Dansk Politihundeforening, Viborg afdeling. Således vedtaget den 31. maj 1990.

VEDTÆGTER for Dansk Politihundeforening, Område 2

§1

Navn og hjemsted.

Dansk Politihundeforening, Område 2
Hjemsted er den kommune hvor områdets formand har kontor.

§2

Landsforeningens vedtægter.

Dansk Politihundeforenings vedtægter er, suppleret med nærværende §§ 1-11, gældende for Område 2.

§3

Medlemsforeninger.

Alle lokalafdelinger under Dansk Politihundeforening der ligger i Område 2 er automatisk medlem.

§4

Områdets ledelse.

Området ledes af en bestyrelse bestående af områdeleder (sektion 1 og 2), områderepræsentant (sektion 1 og 2) og ét medlem fra hver lokalafdeling.
Områdets formand er den på områdemødet valgte områdeleder for sektion 2.
Områdets næstformand er den på områdemødet valgte områdeleder for sektion 1.

§5

Forretningsorden.

Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden. Over forhandlingerne føres en protokol bestående af referaterne fra bestyrelsesmøderne.
Bestyrelsen har pligt til at referere alle beslutninger, der vedrører områdets drift og virke.
Bestyrelsen er kun beslutningsdygtig, når flere end halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne er tilstede.

§6

Økonomi.

Området tegnes ved underskrift af formanden, dog styres den daglige økonomiske drift, under formandens opsyn, af den af områdebestyrelsen udpegede områdekasserer. Større økonomiske dispositioner vedr. den daglige drift kræver bestyrelsesbeslutning. Investeringer der overskrider den til en hver tid værende kassebeholdning, skal afgøres af områdemødet.

Områdets bestyrelsesmedlemmer og de til området hørende foreninger, medlemmer og bestyrelsesmedlemmer hæfter ikke personligt for de for området indgåede forpligtelser, for hvilke alene området hæfter med dens respektive formue.

De til området hørende foreninger har ikke krav på nogen del af områdets formue eller udbytte af nogen art. Områdets formue går alene til at sikre områdets fortsatte drift.

§7

Kontingent.

Områdets kontingent opkræves af de enkelte lokalafdelingskasserere, der også foranlediger kontingentet indbetalt til områdekassereren senest den 1. april.
Kontingentet består af et af områdebestyrelsen fastsat beløb pr. aktivt lokalafdelingsmedlem.
Kontingentrestance kan medføre udelukkelse af lokalafdelingens medlemmer i områdets aktiviteter.

§8

Regnskab.

Områdets regnskabsår følger kalenderåret.
Regnskabet skal før det ordinære områdemøde være revideret af den på områdemødet valgte revisor.

§9

Områdemøde.

1. Områdets højeste myndighed er områdemødet (generalforsamlingen). Områdemødet afholdes hvert år inden udgangen af marts måned.

Til mødet indkaldes skriftligt (i Politihundens januarnummer samt til hver enkelt afdelingsformand) med mindst 4 ugers varsel, med angivelse af dagsorden der mindst bør indeholde følgende punkter:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af referent og protokolfører.
3. Valg af stemmeudvalg.
4. Områdelederne aflægger beretning.
5. Forelæggelse af det reviderede regnskab til meddelelse af decharge (ansvarsfrigørelse).
6. Behandling af indkomne forslag. Forslag skal være områdelederen skriftligt i hænde senest 3 uger før mødets afholdelse. Områdelederen foranlediger de indkomne forslag udsendt til lokalafdelingsformændene senest 2 uger før mødets afholdelse.
7. Valg af områdeleder- repræsentant og suppleant efter landsforeningens vedtægter § 21. Valg af områderevisor og revisorsuppleant (2-årige valgperioder).
8. Eventuelt.

2. Kun fremmødte aktive lokalafdelingsmedlemmer har stemmeret.

På områdemødet afgøres alle sager ved relativt flertal, hvilket vil sige flest stemmer. Dog kræves der til ændring af disse vedtægter mindst 2/3 af de afgivne gyldige stemmer.

Skriftlig afstemning skal foretages, hvis blot et af de fremmødte stemmeberettigede medlemmer kræver dette.

Der kan ikke afgives stemmer ved fuldmagt.

Ved stemmelighed om forslag, bortfalder forslaget. Ved stemmelighed ved valg, foretages omvalg og resulterer dette ikke i relativt flertal, foretages lodtrækning.

Blanke og ugyldige stemmesedler tælles ikke med.

3. På områdemødet føres en beslutningsprotokol. Protokollen underskrives af dirigenten.

4. Ekstraordinært områdemøde skal afholdes, når et flertal i områdebestyrelsen finder det nødvendigt.

Mødet skal afholdes senest 6 uger efter at kravet herom er modtaget og mødet skal indvarsles i lighed med ordinært områdemøde.

§10

Opløsning.

Opløses landsforeningen, eller sker der på anden måde ændringer der nødvendiggør områdets ophør, afgør områdemødet hvorledes områdets eventuelle midler skal anvendes.

§11

Tidligere vedtægter.

Disse vedtægter, §§ 1-11 erstatter alle tidligere vedtagne vedtægter og retningslinier for Område 2.

Således vedtaget den 19. marts 1996 og vedtaget ændret den 14. marts 2001.

Ovenstående er vedtægter gældende for sammenslutningen af lokalafdelinger i Område 2. De enkelte lokalafdelinger kan have vedtægter der i ordlyd varierer fra disse.

Vedtægter for Viborg afdeling findes på bilag 48, side 1

Retningslinier for drift af lokalafdelinger

Generelt

- § Alle afdelinger skal være godkendt af hovedbestyrelsen og tilsluttet arbejdsudvalget i Område 2.
- § Alle afdelinger skal efterleve landsforeningens og områdets vedtægter, ligesom eventuelle lokale vedtægter skal følges.
- § Lokale vedtægter skal godkendes af hovedbestyrelsen.
- § Alle medlemmer skal være medlem af landsforeningen og betale kontingent hertil. Dvs. kursister og andre kan ikke indmeldes lokalt og dermed nøjes med at betale lokalt kontingent. Kursister kan opkræves betaling for kurser, men bliver ikke af den grund alene medlem af Dansk Politihundeforening.
- § Jævnfør landsforeningens og områdets vedtægter skal lokalafdelingernes kasserere hvert år inden 1. april, indbetale den til enhver tid gældende kontingent (for aktive og for passive), til hovedkassereren og tilsvarende til områdekassereren. Der skal altså indbetales kontingent (to forskellige beløb) til to kasserere.
- § Det påhviler bestyrelsen i hver lokalafdeling at indberette bestyrelsens sammensætning til områdedelen, hvert år inden den 15. april. Samme frist er gældende for fremsendelse af opdateret liste over samtlige lokalafdelingens medlemmer.
- § Det påhviler lokalafdelingen at sikre at Landsforeningens § 3 afsnit 2 følges: "Medlemskab er betinget af, at der på forlangende fremlægges en straffeattest".
- § I Område 2 tillades personer at være medlem af mere end én lokalafdeling, blot skal man være medlem af landsforeningen gennem en af lokalafdelingerne. Afdelingerne afgør selv, om man på denne måde vil optage lokalmedlemmer, men det påhviler afdelingen at sikre sig at disse medlemmer også er landsforeningsmedlemmer.

Uddannelse

I Område 2 afholdes - som regel hvert år - følgende kurser:

- § Instruktør-1 (uddannelse af instruktører til lydigheds- /3 måneders kurser).
- § Instruktør-2 (uddannelse af instruktører til videregående øvelser).
- § Dommerkursus. Optagelseskrav ifølge det officielle program.
- § Figurantkursus.
- § Øvelse 11 mønstring (godkendelse af figuranter til konkurrencer).

Al indstilling til uddannelse sker gennem lokalafdelingen. Priser for kursusdeltagelse fastsættes af formandsmødet.

Retningslinier for konkurrencer

Før tilmelding til konkurrencer forventes det at lokalafdelingen har vurderet sine egne deltagere, evt. ved afholdelse af lokal udtagelse. Hunde der stilles til kåring skal være prøveåret i lokalforeningen.

Landskonkurrencer

Alle landskonkurrencer (unghundestævner, oprykningskonkurrencer og landsudtagelser) skal afvikles efter regler fastsat af hovedbestyrelse og repræsentantskab.

Unghundestævner afholdes forår og efterår.

Oprykningskonkurrencer i patruljeklassen og kriminalklassen afholdes i foråret, landsudtagelserne i august og september. Landsstævnet afvikles sidste weekend i september.

Ved landsudtagelserne og oprykningskonkurrencerne uddeles, udover den normale præmiering en vandrepokal til vinderen. Desuden uddeles ved landsudtagelsen i patruljeklassen "tomatpokalen" til bedste hund i spor eller rundering i nederste tredjedel af placeringen. Om pokalen skal uddeles i spor eller rundering afgøres ved lodtrækning.

Natøvelse

Natøvelsen i Område 2 afholdes normalt hvert år i november måned. De enkelte opgaver skal ofte løses i industri kvarterer og der kan forekomme både inden- og udendørs arbejde. Afhængig af deltagerantal opdeles konkurrencen i to separate baner med hver sin præmiering. Det er tilladt tilskuere at overvære øvelserne, dog skal dommernes henvisninger følges. Tilskuerne kan følges med køreholdet, men må på ingen måde tage del i opgavernes løsning.

De deltagende hunde skal have erfaring svarende til min. patruljeklasseniveau. Hundene behøver ikke at være stambogførte. Der reserveres plads til to kørehold pr. lokalafdeling. Tilmeldes mere end to hold skal tilmeldingen ske i prioriteret rækkefølge. De tilmeldte hunde skal være godkendt af lokalafdelingen. Alle afdelinger der tilmelder kørehold, skal ligeledes stille med mindst ét dommer/figuranthold (max. fire personer), som udarbejder en opgave med pointfordeling. Øvelsestiden på hver standplads er 20 minutter. Der må i opgaverne ikke indgå runderings-/gerningsstedsgenstande der naturligt forefindes på den aktuelle øvelsesplads. Opgaverne kan tilrettelægges så de falder udenfor konkurrenceprogrammet. Opgaverne skal tilrettelægges forsvarligt, så der ikke opstår fare for hunde, førere og figuranter. Alle opgaver skal gennemgås af to personer udpeget af formandsgruppen. Vandrapportering må ikke forekomme. Ved natøvelsens afslutning får konkurrencedeltagerne udleveret dommersedlerne og har herefter 10 minutter til at gennemgå disse. Herefter er der pokaloverrækkelse.

Ved natøvelsen uddeles en henholdsvis to vandrepokaler udover den normale præmiering.

Bystævner

Bystævne for unghunde og bystævne for elitehunde afvikles en gang om året. Der skal kunne deltage op til 20 hundeførere.

Bystævnet for unghunde er en holdkonkurrence, hver by stiller med et hold bestående af to hunde og førere. Flere hold kan tilmeldes i prioriteret rækkefølge. Konkurrencen afvikles med det officielle program for unghundeklassen. De deltagende hunde skal som minimum være på kåringsniveau. En hund kan maksimalt stilles to gange til bystævne for unghunde. Der uddeles en vandrepokal, udover den normale præmiering. Præmierne uddeles til holdene, ikke individuelt.

Bystævnet for elitehundeklassen er en individuel konkurrence. Lokalafdelingerne tilmelder hunde og førere i prioriteret rækkefølge. Øvelserne er ofte tilrettelagt på vinderklasseniveau, men følger ikke nødvendigvis det officielle program. De deltagende hunde skal have erfaring svarende til min. patruljeklasseniveau. Der uddeles en vandrepokal, udover den normale præmiering.

For begge bystævner er gældende at de deltagende hunde ikke behøver at være stambogsførte. Dommersedler udleveres efter hver øvelsesafslutning. Alle (førere/hold) indgår i præmierækken, også de der deltager på ledige pladser fra andre afdelinger.

Der kan benyttes lokaldommere ved begge bystævner.

Generelt

Tilmeldingsfristen for alle konkurrencer er fire uger.

Alle tilmeldinger foregår til den arrangerende afdeling.

Prisen for deltagelse i konkurrencer er kr. 100,- pr. hundefører. Betalingen fremsendes til den arrangerende afdeling sammen med tilmelding.

I forbindelse med landskonkurrencer og bystævner serveres morgenmad og Gl. Dansk for dommere og figuranter, ligesom der ydes et tilskud på kr. 30,- til hver person. Samme tilskud er gældende ved natøvelsen. Morgenmad er gratis for hundeførere, gæster betaler kr. 10,- for morgenmad.

Priser for forplejning i øvrigt fastsættes af den arrangerende afdeling.

Ved konkurrencer er arrangøren ansvarlig for:

- § Udsendelse af indbydelse til lokalformænd og områdeledere, senest 8 uger før stævnet.
- § Fremskaffelse af arealer.
- § Registrering af tilmeldinger.
- § Udarbejdelse af tidsplan/startliste.
- § Føring af hovedliste (rekvireres ved områdeleder).
- § Dommersedler (rekvireres ved områdeleder). Ved alle konkurrencer, bortset fra natøvelsen, udleveres kopi af dommersedler ved øvelsens afslutning.
- § Skiltning (rekvireres ved områdeleder).
- § Rekvisitter (sporflag, cykel, springbræt, beskyttelsesærmer m.m.).
- § Kantinedrift og nødvendige indkøb her til.
- § Indkøb af præmier. Indkomne startgebyrer ÷ 10 kr. pr. deltager benyttes til præmieindkøb. Præmiering foretages ifølge det officielle program.
- § Udbetaling af tilskud til dommere og figuranter.
- § Afregning for stævnet efter gældende retningslinier med områdekasserer senest en måned efter afholdelse.

Den arrangerende afdeling er, hvis andet ikke er aftalt med områdedelen, ansvarlig for fremskaffelse af alle arealer og øvelsesgenstande. Dog bemærkes at ved landsudtagelser og oprykningskonkurrencer i patrulje- kriminal- og vinderklasse er alene den officielle tilrettelægger ansvarlig for ovenstående. Alle oplysninger vedrørende disse konkurrencer er fortrolige og må kun kendes af den officielle tilrettelægger. Opgaverne tilsendes tilrettelæggeren af den relevante overdommer, - har tilrettelæggeren spørgsmål til opgaverne stiles disse til overdommeren.

Områdelederen sektion 2 er ansvarlig for fremskaffelse og sammensætning af dommere og figuranter. Dette kan foregå i samarbejde med den arrangerende forening.

Det påhviler lokalafdelingernes bestyrelsesmedlemmer at informere nyvalgte bestyrelsesmedlemmer om ovenstående retningslinier, samt om alle gældende vedtægter !

Bilag 49 Side: 2 SBS/1998	LEKTIONSPLAN Program: Alle Emne: Lovgivning
Lov om jagt og vildt-forvaltning	<p>§10: "Uvedkommende må ikke færdes med skydevåben, fangstredskaber eller hund på anden mands jagtgrund uden for de veje og stier, der er åbne for almindelig færdsel".</p> <p>§11: "Den jagtberettigede har ret til at fjerne, optage eller nedskyde omstørfende hunde på sin jagtgrund i overensstemmelse med mark- og vejfredslovens regler".</p>
Lov om mark- og vejfred	<p>I loven om mark- og vejfred hedder det om bl.a. omstørfende hunde (og katte), at "den optagelsesberettigede" har ret til at fjerne dem fra sin grund "og er ikke pligtig at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer". Nedskydning eller anden form for drab må kun anvendes, når dyrets besidder er advaret. "Advarsel er dog uforuden, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom".</p>
EI-halsbånd og lign.	<p>Bekendtgørelse om forbud mod brug af visse aggregater, halsbånd mv. til dyr</p> <p>I medfør af § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 28, stk. 5, i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991 som ændret senest ved lov nr. 80 af 9. februar 1999, fastsættes følgende:</p>
Pighalsbånd	<p>§ 1. Brugen af ethvert fjernbetjent eller automatisk virkende aggregat, der hæftes på dyr, og som påfører dyret elektrisk stød eller anden væsentlig ulempe, når det aktiveres, er forbudt.</p> <p>§ 2. Halsbånd skal være lavet af et materiale, der er velegnet til brug på den pågældende dyreart og ikke på nogen måde skader dyret.</p> <p>Stk. 2. Brugen af halsbånd, der på den indvendige side er forsynet med skarpe eller spidse pigge, er forbudt.</p>
	<p>Stk. 3. Til hunde må der kun anvendes halsbånd med en fast lukning eller med en glidelukning, der har en selvudløsende stramningseffekt. Disse halsbånd må på indersiden være forsynet med stumpe metalombøjninger eller tappe, der dog højst må have en længde på 8 mm fra underkanten af efterfølgende led.</p> <p>§ 3. Overtrædelse af §§ 1 - 2 straffes med bøde.</p> <p>§ 4. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2000.</p> <p>§ 5. Bekendtgørelse nr. 600 af 12. juli 1993 om brug af halsbånd m.v. ved dressur af hunde ophæves.</p> <p><i>Justitsministeriet, den 16. december 1999</i></p> <p>Frank Jensen</p>

<p>Bilag 49 Side: 3 SBS/1998</p>	<p>LEKTIONSPLAN Program: Alle Emne: Lovgivning</p>
<p>Lov om værn for dyr</p>	<p>Kaldes også for dyreværnsloven. Følgende paragraffer kan bl.a. bringes i anvendelse når det drejer sig om hunde:</p>
	<p>§1. "Dyr skal behandles forsvarligt og må ikke udsættes for vanrøgt, overanstrengelse eller på anden måde udsættes for unødigt lidelse."</p>
	<p>§2. "Enhver, der holder dyr, skal drage omsorg for, at dyret får tilstrækkeligt og egnet foder og drikke, og at det i øvrigt passes og plejes forsvarligt, herunder at dets opholdsrum er forsvarligt indrettet."</p>
<p>Kupering</p>	<p>Pr. 1. juni 1996 er vedtaget kuperingsforbud gældende for hunde født efter denne dato. Dansk Politihundeforenings hovedbestyrelse har den 2/9-96 besluttet at alle hunde omfattet af kuperingsforbudet udelukkes fra træning i Politihundeforeningen, uanset om træningen afsluttes med prøve.</p>
<p>Løse hunde</p>	<p>I naturen skal hunde altid føres i snor, bortset fra:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. På stranden uden for badesæsonen - dvs. fra 2. september til 31. marts. Til gengæld er hunde ikke tilladt på en del strande i badesæsonen. Læg derfor altid mærke til den lokale skiltning. 2. I de særlige hundeskove i statsskovene. Hundeskove er oftest små, bynære skove eller hjørner af større skove, hvor der i forvejen er så megen færdsel, at de fleste dyr er trængt bort. I hundeskovene er det først og fremmest de andre skovgæster og deres hunde, der skal tages hensyn til. <p>På bibliotekerne fås en særlig folder om hundeskove med kort over deres beliggenhed.</p>
<p>Hundeloven og love i øvrigt</p>	<p>Der henvises i øvrigt til Datasammenskrivninger af Lov om Hunde og af Dyreværnsloven, der findes indsat i afsnit 12.</p>
<p>Bekendtgørelser</p>	<p>En del bekendtgørelser er, udover de der findes på de foregående sider, ligeledes indsat i afsnit 12.</p>

Datasammenskrivning af Lov om Hunde

Denne datasammenskrivning omfatter lov nr. 380 af 26. juni 1969 om hunde som ændret ved lov nr. 335 af 14. maj 1992 samt lov nr. 1064 af 23. december 1992.

§1. Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, er mærket og registreret samt bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om mærkning, registrering og gebyr og om udformningen af skiltet, jf. stk. 1. Justitsministeren kan herunder bestemme at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer.

§ 2. Det er forbudt at holde hund på steder, hvor der ikke er beboelse, såsom i kolonihaver, medmindre politiet meddeler tilladelse dertil. Sådan tilladelse kan kun gives, når der skønnes at være sikkerhed for, at hunden vil blive passet forsvarligt, og tilladelsen kan til enhver tid tilbagetages.

§ 3. I byer og områder med bymæssig bebyggelse er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de enten føres i bånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem. En hund anses ikke for at være under ledsagelse, fordi den er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale. Føres hunde i bånd, skal dette være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Såfremt hunde på de nævnte steder færdes løse uden at være i følge med en person, der har fuldt herredømme over dem, lader politiet dem optage og underretter besidderen. Er hunden ikke mærket og registreret, fremlyses den. Det gælder dog ikke, såfremt hunden bærer skilt som nævnt i § 1, stk. 1. Hvis besidderen ikke inden 3 døgn efter, at underretning eller fremlysning har fundet sted, indløser ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Et eventuelt overskud ved afhændelsen tilfalder ejeren hvis han melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers statskassen. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om afhændelse af optagne hunde.

Stk. 2. I politivedtægterne kan der optages bestemmelse om, at hunde på de i stk. 1 nævnte steder altid skal føres i bånd, ligesom det af færdselshensyn kan bestemmes, at hovedreglen i stk. 1, 1. pkt., uden for de der nævnte områder skal komme til anvendelse for bestemte angivne veje eller ejendomme.

Stk.3. Uden for København, Frederiksberg og Gentofte samt byer med over 15.000 indbyggere skal schæferhunde, dobermannpinschere, rottweilere, bulldogge, bokser, newfoundlandere, sct. bernhardshunde, grand danois'er, leonbergere, skotske hyrdehunde, broholmere, mynder, dalmatinere, hønsehunde (tysk korthår, pointer, setter, griffon), krydsninger af disse racer samt enhver større hund, der efter sin race eller sin karakter kan sidestilles med de nævnte hunde, føres i bånd eller holdes indelukket eller forsvarligt bundet fra solnedgang til solopgang, dog mindst i tiden fra kl. 18 til kl. 6. Bestemmelserne gælder ikke hunde, der benyttes af politiet, hæren, skov- og jagtbetjente, vagtselskaber o. lign., eller jagthunde, der af en person, der har fuldt herredømme over dem, anvendes til jagt inden for den i jagtloven fastsatte jagttid.

Stk. 4. Uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse påhviler det besidderen af en hund at drage omsorg for, at den ikke strejfer om.

Stk. 5. Løsgående glubske hunde må ikke uden politiets tilladelse anvendes til bevogtning af pladser.

Stk. 6. Under ganske særlige omstændigheder kan politiet tillade, at bestemmelserne i stk. 1, 1.pkt., og stk. 3, samt de i medfør af stk. 2 udfærdigede politivedtægter fraviges for et begrænset tidsrum.

§ 4. Forstyrrer en hund de omboendes ro ved gentagen eller vedholdende gøen eller tuden, og der indgives klage derover til politiet, giver dette besidderen pålæg om at holde hunden indelukket eller, hvis denne foranstaltning ikke hjælper, eller hunden allerede holdes indelukket, at lade den fjerne. Justitsministeren kan, for så vidt det drejer sig om hunde, der af erhvervsmæssige opdrættere holdes indelukket i hundegård eller på anden måde, dispensere fra denne bestemmelse i tilfælde, hvor der ved en hundegårds anlæggelse og indretning er taget ethvert rimeligt hensyn til bebyggelsesforholdene.

§ 5. Det er forbudt til stadighed at holde en hund bundet.

Stk.2. Når en hund holdes bundet, skal dens lænke mindst være 5 m lang, og den skal have adgang til et opholdsrum, der kan yde den forsvarligt læ mod regn, blæst og kulde. Består opholdsrummet i et hundehus, skal det være rummeligt og så højt, at hunden kan stå oprejst.

§ 6. Det påhviler besidderen af en hund at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Stk. 2. Har hunden tidligere forårsaget skade, hvorfor dens daværende besidder er ifaldet bøde- eller erstatningsansvar i henhold til dom, vedtagelse eller forlig, skal politiet (i København politidirektøren og uden for København politimesteren) pålægge besidderen at lade hunden dræbe, når den ikke bestandig holdes indelukket eller forsynet med forsvarlig mundkurv. Tilsvarende pålæg kan meddeles besidderen af en hund, der viser sig bidsk eller glubsk eller har den vane at forulempe folk ved på gader, veje stier, eller pladser m.v., der er åbne for almindelige færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper husdyr i ejendom eller på marken. Overflyttes hunden til en anden politikreds, skal besidderen underrette politiet i denne om pålægget.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en hund har skambidt et menneske, kan politiet efter rådslagning med en hundesagkyndig lade hunden aflive for ejerens regning.

§ 7. Det er forbudt uden politiets tilladelse at drive erhvervsmæssig handel med eller erhvervsmæssig opdræt af hunde.

§ 8. Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Stk. 2. Det påhviler besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret. Forsikrings-selskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter stk. 1. Undtaget fra forsikringspligten er hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med assurandørsocietetet nærmere regler til gennemførelse af bestemmelserne i stk.2.

§ 9. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige besidderen af hunden til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk.2. Den, der tilsiges efter stk. 1, kan ved fremsættelse af begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 10. Hvis der rejses tiltale for nogen skadevoldende lovovertrædelse, der i henhold til § 8 kan medføre erstatningsansvar, skal der gives skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte. Sådant påkendelse kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf. Hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for den skadevoldende hund, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk.3. Er tiltalen rejst mod andre end den skadevoldende hunds besidder, skal tillige besidderen tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 9, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge rettergangsbøder og sagsomkostninger, som om sagen havde været behandlet i den borgerlige retsplejes former. Sagsgenstandens værdi fastsættes i så fald ved dommen.

§ 11. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, for så vidt erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk.2. Den i retsplejelovens § 996 omhandlede adgang til anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen. I henseende til anke er en i medfør af § 10, stk.1, sket særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden at betragte som en selvstændig dom. Retsplejelovens § 995, sidste stykke, finder ikke anvendelse i de her omhandlede sager.

§ 12 Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., § 3, stk. 3-5, § 5, § 6, stk. 1, § 7, § 8, stk. 2, eller et i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, givet pålæg.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der hidser en hund på nogen eller undlader at holde sin hund tilbage, når han bemærker, at den overfalder nogen.

Stk.3. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 1, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

§ 13. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1938. Samtidig ophæves lov nr. 127 af 18. april 1925 om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade, forårsaget af hunde.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft der med de lempelser, som følger af øernes særlige forhold.

§ 2 i lov nr. 205 af 21. maj 1969 om ændring af lov om hunde indeholder følgende bestemmelser:

„**§ 2**

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1970.

Stk. 2. For skader, der er forvoldt efter den 1. juli 1969, anvendes den regel, der er anført i § 1, nr. 6 (* 1), dog ved siden af de øvrige regler i § 15 i lov om hunde. For sådanne skader anvendes endvidere de regler, der ved § 1, nr. 7, indsættes som §§ 9-11, i stedet for reglerne i § 16, stk. 3-7, i lov om hunde.'

Lov nr. 335 af 14. maj 1992 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser: *

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. Reglerne om registrering omfatter kun hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1064 af 23. december 1992 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser: *

§ 2

Loven træder ikraft den 1. januar 1993.

Reglerne om mærkning og registrering omfatter kun hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

Justitsministeriet, den 22. september 1994.

Niels Boesen.

Officielle noter

(* 1) D.v.s. reglen i § 8, stk. 2, 2. pkt., i denne lovbekendtgørelse.

Datasammenskrivning af Dyreværnsloven

Denne datasammenskrivning omfatter lov nr. 386 af 6. juni 1991, Dyreværnslov, med de ændringer, der følger af lov nr. 183 af 14. april 1993

Kapitel 1

Generelle bestemmelser

§ 1. Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

§ 2. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

§ 3. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses, jf. § 2. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Stk. 2. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse på bindsel, tøj og lignende indretninger.

Stk. 3. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen. Dette gælder dog ikke fritgående dyr på græs eller lignende. Sådanne dyr skal dog tilses jævnlige.

Stk. 4. Enhver, der erhvervsmæssigt holder dyr, skal sørge for, at dyreholdet tilses af en dyrlæge mindst een gang årligt. Justitsministeren kan undtage visse mindre husdyrbrug fra reglen i 1. pkt.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om hold af dyr på steder, hvor ejeren eller den, der fører tilsyn med dyret, ikke bor.

§ 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og om inventaret heri, herunder at opholdsrum og inventar skal godkendes, før det tages i brug.

» § 4 a. Justitsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd.«

Stk. 2. Regler vedrørende dyr i landbruget, der ikke beror på en forpligtelse af international karakter, kan alene fastsættes efter stk. 1, når de er af mindre indgribende betydning, jf. dog § 6.

Stk. 3. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 om dyr i landbruget skal der fastsættes overgangsordninger, der sikrer, at landbruget får rimelig tid til at omstille sig.

Stk. 4. Regler om dyr i landbruget efter stk. 1 fastsættes efter forhandling med landbrugsministeren og de organisationer, der efter justitsministerens skøn særlig berøres af reglerne.

§ 5. Dyr må ikke tvangs fodres, medmindre det er påkrævet for at behandle dyret mod sygdom.

§ 6. Æglægningsbure må kun anvendes med tilladelse fra Veterinærdirektoratet. Tilladelse meddeles for 5 år ad gangen.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om vilkårene for tilladelse og om dyrenes pasning og pleje.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om indretningen, driften og anvendelsen af andre ægproduktionssystemer end dem, der er nævnt i stk. 1 og stk. 2.

§ 7. Veterinærdirektoratet kan tilbagekalde en tilladelse til at anvende æglægningsbure ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af regler om dyrenes pasning eller pleje.

§ 8. Afgørelser, der træffes efter § 6, stk. 1, og § 7, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 9. Levende dyr må ikke anvendes som mål ved øvelses- og kapskydninger.

Stk. 2. Kron-, sika- og dåvildt, muflon, vildsvin og lignende større dyr må ikke beskydes med hagl.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod udsætning af opdrættede dyr, der vanskeligt kan klare sig i naturen.

§ 10. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare eller skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværnsmæssigt forsvarlig måde.

§ 11. Justitsministeren kan fastsætte regler om behandling af hunde og katte, herunder regler om indfangning og aflivning af katte.

§ 12. Justitsministeren kan fastsætte regler om transport af dyr og om behandling og beskyttelse af dyr i anden særlig retning.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om og kan herunder forbyde anvendelse af bioteknologi, genteknologi og lignende på produktionsdyr i landbruget.

Kapitel 2

Aflivning, operative indgreb og lign.

§ 13. Den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og så smertefrit som muligt. Aflivning ved drukning må ikke finde sted.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om aflivning af dyr, herunder regler om slagtning og om forbud mod visse aflivningsformer samt regler om, at aflivning af visse større dyr kun må foretages af en dyrlæge eller en anden autoriseret person. § 14. Operative indgreb, der kan påføre dyret lidelse bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående beskaffenhed, må kun foretages af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt. Lidelse og smerte skal begrænses i videst muligt omfang.

Bilag 49, side 7.

Stk. 2. Operative og lignende indgreb, som har til formål at ændre et dyrs udseende, må ikke foretages.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om operative og lignende indgreb, herunder regler om kastration, afhorning, mærkning, fjernelse af kløve og andre legemsdele og beskæring af næb samt klove og hove. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om halekupering af visse hunderacer, der kan anvendes til jagt.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at visse typer indgreb kun må foretages af en dyrlæge eller andet særligt uddannet personale.

Stk. 5. Justitsministeren kan forbyde visse typer af operative og lignende indgreb.

§ 15. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at kraftmaskiner ikke må anvendes ved forløsning af dyr, medmindre maskinen er godkendt af justitsministeren. Justitsministeren kan fastsætte regler om typegodkendelse.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om udformningen og anvendelsen af elektriske drivstave, herunder regler om typegodkendelse.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at redskaber, der anvendes til beskæring af klove og hove, kun må betjenes af særligt uddannede personer.

§ 16. Der må ikke sættes ringe og andet i trynen på svin. Dog må der sættes en glat ring i for at hindre svinet i at rode i jorden.

Kapitel 3

Fremvisning og salg

§ 17. Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe.

Stk. 2. Vilde dyr må ikke anvendes ved forestillinger i cirkus, varieteer og lignende virksomheder. Dyr må ikke fremvises i omrejsende menagerier.

Stk. 3. Zoologiske haver, dyreparker og lignende må ikke oprettes uden politimesterens (politidirektørens) tilladelse. Justitsministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af sådanne virksomheder og om tilsyn.

Stk. 4. Justitsministeren kan meddele undtagelse fra bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt., hvis det er ubetænkeligt.

§ 18. Erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr må kun drives med politimesterens (politidirektørens) tilladelse. Det samme gælder for drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr. Tilladelsen skal angive, hvilke dyr den omfatter. Tilladelsen kan tilbagekaldes, når særlige forhold taler derfor.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomheden, herunder om krav, der kan stilles til personalet, og om tilsyn.

Stk. 3. Stk. 1 og stk. 2 finder ikke anvendelse på handel med og opdræt af dyr til landbrugsformål.

§ 19. Dyr må kun overdrages til børn under 16 år, hvis forældremyndighedsindehaveren samtykker.

Kapitel 4

Tilsyn

§ 20. En dyrlæge, der bliver bekendt med, at et dyr behandles uforsvarligt, skal anmelde forholdet til politiet. Dette gælder dog ikke, hvis forholdet ikke er groft og i øvrigt straks rettes.

Stk. 2. En dyrlæge, der tilser et tilskadekommet eller sygt dyr, skal opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvis det ikke kan helbredes og det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve. Aflives dyret ikke, skal dyrlægen indberette forholdet til politiet.

Stk. 3. Dyrlægen kan aflive dyret straks, hvis den ansvarlige nægter at efterkomme en opfordring efter stk. 2, og hvis det vil medføre unødige alvorlige lidelser for dyret at følge fremgangsmåden i § 21, jf. § 20, stk. 2, 2. pkt.

§ 21. Behandles dyr uforsvarligt, kan politimesteren (politidirektøren) give den ansvarlige pålæg om dyrets behandling. Er dyret sygt eller kommet uheldigt til skade, kan politimesteren (politidirektøren) meddele pålæg om aflivning af dyret, hvis det vil medføre unødigt lidelse at lade det leve.

Stk. 2. Pålæg skal meddeles skriftligt. Inden der meddeles pålæg, skal politimesteren (politidirektøren) indhente en erklæring fra en dyrlæge og om fornødent fra kredsdyrlægen. Endvidere skal den, der har ansvaret for dyret, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Stk. 2 kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret.

Stk. 4. Politimesteren (politidirektøren) afholder omkostningerne ved sagens behandling, men kan kræve beløbet refunderet af den, der har fået pålæg. Refusionskravet tillægges udpantningsret.

§ 22. Efterkommes pålægget efter § 21, stk. 1, 1. pkt., ikke, skal politimesteren (politidirektøren) sørge for dyrenes pasning og kan herunder anbringe dyrene et andet sted. Efterkommes pålæg efter § 21, stk. 1, 2. pkt., ikke, skal politimesteren (politidirektøren) sørge for, at dyret aflives.

Stk. 2. Politimesteren (politidirektøren) kan straks eller senere bestemme, at dyrene skal sælges eller aflives, hvis forholdene taler derfor, herunder dyrenes tilstand, udsigten til, at ejeren kan passe dyrene igen, og udgifterne ved dyrenes placering andetsteds.

Stk. 3. § 21, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på udgifterne efter denne bestemmelse.

Bilag 49, side 8.

§ 23. Den, der har fået et pålæg efter § 21, stk. 1, og den, hvis dyr er solgt eller aflivet efter § 22, stk. 2, kan begære sagen indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for politimesteren (politidirektøren) inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Sagen indbringes for retten efter reglerne om politisager. Indbringelse for domstolene har ikke opsættende virkning.

§ 24. Politiet har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et dyrehold. Politiet kan om fornødent tage en sagkyndig med.

» § 24 a. Kredsdyrlæger og andre ansatte i Veterinærdirektoratet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Veterinærdirektoratet er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol i det omfang, det er fastsat i Rådets direktiver om forsvarlig behandling af dyr og om beskyttelse af dyrs velfærd. Det samme gælder sagkyndige fra EF-Kommissionen i samarbejde med de nævnte personer.

Stk. 2. Kredsdyrlæger og andre ansatte i Veterinærdirektoratet og privatpraktiserende dyrlæger, der af Veterinærdirektoratet er bemyndiget hertil, har, i det omfang varetagelsen af de i et direktiv som nævnt i stk. 1 omhandlede kontrolopgaver kræver det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter. Det samme gælder sagkyndige fra EF-Kommissionen i samarbejde med de nævnte personer.

Stk. 3. Indehaveren, de i virksomheden beskæftigede personer, føreren af det pågældende transportmiddel og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal yde tilsynsmyndigheden fornøden vejledning og hjælp i forbindelse med foretagelsen af kontrol efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

Kapitel 5

Det Dyreetiske Råd

§ 25. Justitsministeren nedsætter et råd, der ud fra en etisk vurdering skal følge udviklingen inden for dyreværn. Rådet kan afgive udtalelser om spørgsmål inden for dyreværn. Rådet skal endvidere på ministerens begæring afgive udtalelse om særlige spørgsmål vedrørende lovgivningen om dyreværn.

Stk. 2. Det Dyreetiske Råd består af en formand og mindst 10 andre medlemmer. Medlemmerne beskikkes for 3 år ad gangen.

Stk. 3. Justitsministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer. Heraf udpeges to medlemmer efter udtalelse fra dyreværnsorganisationer, to medlemmer efter udtalelse fra landbrugets organisationer og eet medlem efter udtalelse fra Forbrugerrådet.

Stk. 4. Justitsministeren skal ved sammensætningen af rådet så vidt muligt sikre, at der blandt rådets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning for løsningen af de opgaver, som er tillagt Det Dyreetiske Råd.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 6

Det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål

§ 26. Justitsministeren nedsætter et råd, som efter begæring skal rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler efter denne lov. Rådet kan endvidere afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende dyreværn.

Stk. 2. Rådet består af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden og medlemmerne skal være særligt sagkyndige inden for dyreværnsmæssige spørgsmål. Justitsministeren udpeger rådets formand og de øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Landbruksrådet og dyreværnsforeningerne.

Stk. 3. Rådet kan indhente udtalelser fra særligt sagkyndige, når en sags behandling forudsætter en sagkundskab, som rådets medlemmer ikke i tilstrækkeligt omfang er i besiddelse af.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Kapitel 7

Administrative forskrifter

§ 27. Inden justitsministeren fastsætter regler i henhold til bestemmelser i denne lov, skal dyreværnsorganisationer og andre organisationer, der særlig berøres af reglerne, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Justitsministeren kan endvidere give det særlige råd vedrørende dyreværnsspørgsmål lejlighed til at afgive en udtalelse, inden der fastsættes regler i henhold til denne lov.

§ 28. Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år. Har forholdet haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde indtil 2 år.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1, straffes med bøde eller hæfte den, der

- 1) overtræder §§ 1-3, § 5, § 6, stk. 1, § 9, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og 2, § 16, § 17, stk. 1-3, § 18, stk. 1, og f 19 og f 24 a, stk. 3, eller
- 2) tilsidesætter et vilkår for en tilladelse.

Stk. 3. Den, der overtræder et pålæg efter § 21, stk. 1, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Stk. 4. Med bøde straffes en dyrlæge, som tilsidesætter sin anmeldelsespligt efter § 20.

Stk. 5. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 7. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 29. Den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbudet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Er retten til at beskæftige sig med dyr frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1 eller efter en tidligere lov, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig med dyr, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

Stk. 3. Med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte straffes den, der med kendskab til et forbud efter stk. 1 overlader dyr i en anden persons varetægt, såfremt der herved etableres en tilstand i strid med forbudet. § 28, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse.

§ 30. Den, der har tilsyn med et barn under 15 år, straffes for overtrædelse af denne lov og regler fastsat efter loven for handlinger, der begås af barnet, hvis den pågældende har været vidende om overtrædelsen og ikke har søgt at forhindre den.

Stk. 2. Var den, der førte tilsyn, på grund af grov uagtsomhed uvidende om barnets handling, straffes vedkommende med bøde eller hæfte.

§ 31. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 om ransagning kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 32. Loven træder i kraft den 1. september 1991.

Stk. 2. Lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, ophæves. Lovens § 3, nr. 5, § 4, § 7, 2. pkt., § 8, § 9 og § 10 forbliver dog i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Forskrifter udfærdiget efter § 6 i lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr og forskrifter udfærdiget efter lov om værn for dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov.

Stk. 4. Overtrædelse af de bestemmelser, der er nævnt i stk. 2 og stk. 3, straffes med bøde eller hæfte. § 28, stk. 7, finder tilsvarende anvendelse.

§ 33. I lov nr. 382 af 10. juni 1987 om dyreforsøg, som senest ændret ved lov nr. 405 af 13. juni 1990, ændres i § 20, stk. 3, »folketingsåret 1990-91« til: »folketingsåret 1992-93«.

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan sættes i kraft for Færøerne eller Grønland med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Bekendtgørelse om hunde, som anvendes til bevogtning

I medfør af § 16, stk. 1, i lov om værn for dyr, jfr. lovbekendtgørelse nr. 335 af 8. juli 1983, fastsættes:

ANVENDELSESOMRÅDE

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter hunde, som anvendes til bevogtning af andet end besidderens private beboelse, herunder på hunde, som anvendes til erhvervsmæssig vagtvirksomhed.

HUNDENS FORHOLD PÅ DET FASTE OPHOLDSSTED

§ 2. Hundens opholdsrum skal være forsvarligt indrettet med hensyntagen til hundens størrelse. Rummet skal holdes rent. Taget skal være tæt. Ydervægge skal være støbt eller muret. Ydervægge af træ kan dog anvendes, hvis de er isolerede. Skillevægge skal bestå af høvlrede brædder, medmindre de er støbt eller muret. Gulvet skal være uigennemtrængeligt for fugt og forsynet med afløb. Der skal findes egnet briks hævet over gulvet til hvilested for hunden. Rummet skal have tilstrækkelig adgang for lys og luft og skal kunne holdes frostfrit.

Stk. 2. Der skal findes en løbegård, hvor hunden kan få frisk luft og motion.

Stk. 3. Hunden skal tilses med højst 8 timers mellemrum. Der skal ske optegnelse af tidspunkter for tilsyn. Optegnelserne skal udleveres til politiet og den tilsynsførende dyrlæge efter anmodning.

Stk. 4. Hunden skal fodres mindst 1 gang hver 24. time og til stadighed have adgang til frisk drikkevand.

Stk. 5. Syge hunde skal anbringes i et særligt lokale eller fjernes fra stedet.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder ikke anvendelse, når hunden holdes i en privat beboelse.

HUNDENS FORHOLD PÅ VAGTSTEDET

§ 3. Hunden skal have adgang til et opholdsrum, der kan yde beskyttelse mod regn, blæst og kulde. Opholdsrummet, der skal have en fast bund, skal være rummeligt og så højt, at hunden kan vende sig og stå oprejst.

Stk. 2. Hunden skal tilses med højst 8 timers mellemrum. Der skal ske optegnelse af sted, dato og klokkeslet for hundens anbringelse på og fjernelse fra et vagtsted samt tidspunkter for tilsyn. Optegnelserne skal udleveres til politiet og den tilsynsførende dyrlæge efter anmodning.

Stk. 3. Hunden skal fodres mindst 1 gang hver 24. time og til stadighed have adgang til frisk drikkevand.

§ 4. Ved vagtstedet skal der anbringes et opslag med oplysning om, hvor besidderen af hunden kan kontaktes. Opslaget skal være synligt udefra.

§ 5. Hunden må kun være løsgående under vagt, hvis vagtstedet er indhegnet og lukket, så hunden ikke kan slippe ud. Indhegningen skal være indrettet således, at hunden ikke ophidses unødigt af omboende eller forbipasserende.

§ 6. Bestemmelserne i §§ 3-5 finder ikke anvendelse, hvis der er en person til stede på vagtstedet, og personen har tilsyn med hunden.

§ 7. Hunden må ikke opholde sig på et vagtsted, hvis den inden for de seneste 96 timer har opholdt sig på et vagtsted i mere end 72 timer.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke i det omfang, der er en person til stede på vagtstedet, og personen har tilsyn med hunden, eller hvis vagtstedet opfylder kravene i § 2, stk. 1 og 2.

DYRLÆGETILSYN

§ 8. Besidderen af hunden skal for egen regning sørge for, at hunden og dens opholdssted til stadighed er underkastet tilsyn af en autoriseret dyrlæge. Veterinærdirektoratet fastsætter nærmere regler om tilsynet.

Stk. 2. Besidderen skal efter anmodning give politiet oplysning om, hvem der er tilsynsførende dyrlæge for hunden.

TILLADELSER

§ 9. Efter hundelovens § 2 er det forbudt at holde hund på steder, hvor der ikke er beboelse, såsom i kolonihaver, medmindre politiet meddeler tilladelse dertil. Sådan tilladelse kan kun gives, når der skønnes at være sikkerhed for, at hunden vil blive passet forsvarligt, og tilladelsen kan til enhver tid tilbagetages.

Stk. 2. Efter samme lovs § 3, stk. 5, må løsgående glubske hunde ikke uden politiets tilladelse anvendes til bevogtning af pladser.

STRAF

§ 10. Efter dyreværnslovens § 18, stk. 2, straffes overtrædelse af denne bekendtgørelse med bøde eller hæfte.

IKRAFTTRÆDEN

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1987.

Stk. 2. For vagtvirksomhed, der er påbegyndt før 1. januar 1987, finder § 2, stk. 1 og 2, § 3, stk. 1, og § 5 dog først anvendelse den 1. oktober 1987.

JUSTITSMINISTERIET, DEN 23. DECEMBER 1986

ERIK NINN-HANSEN

Bekendtgørelse om vagtvirksomhed (uddrag)

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE HUNDE

§ 13. Hunde, der anvendes som led i vagtvirksomhed, skal have forsvarlige forhold og passes forsvarligt, og for så vidt angår pladshunde skal de af politimesteren (politidirektøren) meddelte betingelser for en tilladelse efter hundelovens § 2 eller § 3, stk. 5, være opfyldt.

§ 14. Under udførelse af vagtvirksomhed skal forsvarshunde altid føres i kort line, og sådanne hunde skal være i stand til at lystre føreren af hunden.

§ 15. Bestemmelserne i § 13 og § 14 finder tilsvarende anvendelse, såfremt der på steder, hvortil der er almindelig adgang, udøves ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed eller vagtvirksomhed af statslig eller kommunal myndighed

Bekendtgørelse om ansvarsforsikring af hunde

I medfør af § 8, stk. 3, i lov om hunde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, fastsættes herved efter forhandling med assurandørsocietetet følgende regler vedrørende pligten til at holde en hund ansvarsforsikret:

§ 1. Forsikringspligten omfatter alle hunde med undtagelse af hunde, der holdes af statsmyndigheder, statsinstitutioner eller kommuner. De i § 2, sidste pkt., nævnte forsikringsselskaber dækker under en hundeansvarsforsikring tillige ansvaret for hvalpe, der ikke er 4 måneder gamle, så længe de forbliver hos moderdyret.

Stk. 2. Forsikringen skal dække personskade på indtil 5.000.000 kr. og tingsskade på indtil 2.000.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

§ 2. Forsikringen skal tegnes i et forsikringsselskab, der er medlem af »Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtige ansvarsforsikringer for hunde«. Ethvert ansvarsforsikringsselskab, der er registreret i overensstemmelse med lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed, har adgang til at blive medlem af foreningen. Ansvarsforsikringsselskaber, der er medlemmer af foreningen, er forpligtet til at overtage forsikring for enhver forsikringspligtig, der henvender sig om forsikring til selskabet og vil underkaste sig selskabets almindelige forsikringsbetingelser.

§ 3. Selskabet skal tegne forsikringen således, at ethvert erstatningsansvar i forhold til trediemand påhviler selskabet, og at den omstændighed, at forsikringstageren på noget punkt handler imod eller ikke efterkommer sine forpligtelser over for selskabet, ikke berettiger dette til over for en erstatningsberettiget at nægte betaling.

Stk. 2. Såfremt selskabet udbetaler erstatningsbeløbet til forsikringstageren, sker det på selskabets egen risiko, således at det over for den erstatningsberettigede er ansvarligt for ethvert tab, som denne måtte lide ved, at erstatningen som følge heraf ikke måtte komme den pågældende til gode.

Stk. 3. Har flere skadelidte krav på erstatning i anledning af samme under forsikringen faldende skade, og overstiger deres krav tilsammen, hvad selskabet er pligtig at yde, skal de, for så vidt kravene er anmeldt til selskabet eller på anden måde kommet til dets kundskab, fyldestgøres forholdsmæssigt.

§ 4. Foreningen af forsikringsselskaber til overtagelse af lovpligtige ansvarsforsikringer for hunde har over for justitsministeriet påtaget sig forpligtelse til at erstatte skader, der må antages forvoldt af ukendt hund, og til - mod regres over for den ansvarlige - at udrede erstatningsydelsen i tilfælde, hvor skade er forvoldt af en hund, for hvilken forsikring ikke er tegnet, eller for hvilken forsikring vel er tegnet, men ophævet af selskabet eller ikke holdt i kraft. Erstatning ydes ikke ud over de i § 1 angivne beløb. For de i § 1 nævnte hunde, der holdes af statsmyndigheder m.v., hæfter foreningen dog ikke.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 1984.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 564 af 19. december 1969 om ansvarsforsikring af hunde.
Justitsministeriet, den 25. september 1984
Erik Ninn-Hansen

Bekendtgørelse om forbud mod hold af særligt farlige hunde

I medfør af § 10 og § 28, stk. 5, i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991, fastsættes:

§ 1. Besiddelse og avl af følgende hunde er forbudt:

- 1) Pit bull terrier og
- 2) Tosa.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder tillige for krydsninger, hvori de nævnte hunde indgår.

§ 2. Personer, som den 1. december 1991 var ejere af de i § 1 nævnte hunde, kan dog fortsat besidde disse, såfremt der indgives anmeldelse herom til politiet senest den 1. februar 1992, og såfremt hundene forsynes med en øretatovering og steriliseres. Anmeldelse skal ske på en særlig blanket, der udleveres af politiet, og som på blanketten attesterer retten til at besidde de i § 1 nævnte hunde. Forinden indgivelse af anmeldelse til politiet, skal anmeldelsesblanketten forsynes med en erklæring fra en dyrlæge om, at øretatovering og sterilisation har fundet sted.

Stk. 2. Den attesterede anmeldelse skal opbevares af ejeren og skal på forlangende forevises politiet.

§ 3. Hunde, som nævnt i § 2, stk. 1, må ikke overdrages. Hvalpe, der fødes af sådanne hunde efter bekendtgørelsens ikrafttræden, skal straks efter fødslen ved ejerens foranstaltning aflives af en dyrlæge.

Stk. 2. Hunde, som nævnt i § 2, stk. 1, må kun holdes på ejerens bopæl. På steder, hvortil der er almindelig adgang, skal sådanne hunde føres i bånd af ejeren eller af en person over 15 år, der hører til ejerens faste husstand. Hundene skal tillige være forsynet med mundkurv.

§ 4. Overtrædelse af §§ 1-3 straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. Hunde, der holdes i strid med § 1, aflives ved politiets foranstaltning. Det samme gælder hunde, som nævnt i § 2, stk. 1, for hvilke der ikke den 1. februar 1992 er indgivet anmeldelse, hunde, der overdrages i strid med § 3, stk. 1, samt hvalpe, som nævnt i § 3, stk. 1, der ikke er aflivet. Det samme gælder hunde, der i gentagelsestilfælde færdes i strid med reglerne i § 3, stk. 2.

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. december 1991.

Justitsministeriet, den 14. november 1991

Hans Engell

Bekendtgørelse om mærkning og registrering af hunde (uddrag)

I medfør af § 1, stk. 2, og § 12, stk. 3, i lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, som ændret senest ved lov nr. 1064 af 23. december 1992, fastsættes:

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Alle hunde født efter den 1. januar 1993 skal mærkes og registreres i Dansk Hunderegister.

Stk. 2. Mærkning og anmeldelse til registrering skal foretages senest, når hunden er 4 måneder gammel.

Stk. 3. Pligten til at sørge for, at hunden er mærket og registreret, påhviler den, der besidder hunden på det tidspunkt, hvor hunden er 4 måneder gammel.

Stk. 4. Ved indførsel af en hund, der er over 4 måneder gammel, påhviler det den, der indfører hunden her i landet, at sørge for, at hunden inden 4 uger efter indførsel er mærket og registreret.

Stk. 5. Besidderen af en hund, der er over 4 måneder gammel, skal opbevare dokumentation for, at hunden er registreret, jf. § 9, stk. 4.

§ 2. Dansk Hunderegister er ansvarlig for registrering af hunde efter reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Dansk Hunderegister er en forening, der efter aftale med justitsministeren er stiftet af følgende foreninger:

- 1) Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark,
- 2) Dansk Kennel Klub,
- 3) Dyrenes Dags Komite og
- 4) Den Danske Dyrlægeforening.

Stk. 3. Justitsministeren godkender foreningens vedtægter.

Om politihundetjenesten

1. Politihundetjenestens organisation

Politihundetjenesten er opbygget som en linieorganisation med nationale, regionale og lokale opgaver.

Nationalt er der af Rigspolitechefen oprettet en landsdækkende administration, hvorunder blandt andet udstedelse af træningstilladelser og uddannelse henhører.

Regionalt er der i politiregionerne af Rigspolitechefen i samarbejde med regionspolitilederne udpeget tilsynsførende polititjenestemænd, der har til opgave at føre tilsyn med træningen inden for politiregionerne og herunder gennemføre godkendelses- og mønstringsopgaver.

Lokalt er der i politikredse med politihunde af politimestrene udpeget politihundeførere, der fungerer som træningsledere, og som blandt andet har til opgave at tilrettelægge og gennemføre træningen for politikredsens øvrige politihundeførere.

1.1. Rigspolitechefen

Rigspolitechefens afdeling A har ansvaret for:

- at udstede træningstilladelser
- at udvælge instruktører og afholde instruktørkurser
- at tilrettelægge og gennemføre kursusvirksomhed for politihundeførere i hele landet
- at udarbejde godkendelses- og mønstringsprogrammer
- at udarbejde og udsende årsstatistikker m. m.
- at gennemføre forsøg og udvikling inden for politihundetjenesten
- at udarbejde og ajourføre "Håndbog for politihundeførere"
- at yde hundefaglig bistand
- at gennemføre undervisning på Politiskolen om politihundetjenesten
- at varetage koordinationen mellem de tilsynsførende i politiregionerne.

1.2. Regionspolitilederen

De tilsynsførende polititjenestemænd i politiregionerne har over for regionspolitilederne ansvaret for:

- at føre tilsyn med træningen i politikredsene og herunder eventuelt afhjælpe træningsmæssige problemer
- at afholde godkendelses- og mønstringsprøver for politiregionens politihunde
- at afholde periodisk fællestræning for politihundene i politiregionen
- at yde bistand til politikredsene i forbindelse med løsning af opgaver, eller hvor særlig faglig bistand i øvrigt er ønskelig, jf. kundgørelse B, nr. 1
- at afgive periodiske statusrapporter til Rigspolitechefens afdeling A samt til politikredsene i politiregionen
- at rådgive vedrørende køb af hunde, der skal anvendes som politihunde
- at vurdere egnetheden af hunde, der skal anvendes som politihunde.

1.3. Politimesteren

De lokale træningsledere i politikredsene har over for politimestrene ansvaret for:

- at vejlede politikredsens øvrige politihundeførere i spørgsmål af politihundefaglig karakter
- at tilrettelægge og gennemføre træningen i politikredsene
- at foranledige indberetninger om brug af politihunde indsendt ad tjenestevejen.

2. Politihundenes anvendelse

Politihundene opdeles og anvendes som følger:

- patruljehunde anvendes til patruljevirkosomhed, indsats- og anholdelsesaktioner, eftersøgning af personer, effekter mv.
- patruljehunde i landpolitiet anvendes til beskyttelse af polititjenestemanden selv og til gennemførelse af anholdelsesaktioner
- narkotikahunde anvendes til søgning efter narkotika og effekter, der har tilknytning hertil
- sprængstofhunde anvendes til søgning efter sprængstoffer og i visse tilfælde tillige skydevåben og ammunition
- identifikationshunde anvendes til sammenligning af duftspor i forbindelse med forbrydelser.

2.1. Indberetning om brug af politihunde

Når en politihund har været anvendt til politihundeopgaver, skal der ske indberetning til politimesteren.

Bilag 49, side 14.

Alle indberetninger om anvendelse af politihunde til politihundeopgaver fremsendes kvartalsvis til Rigspolitietschefen ad tjenestevejen.

Har en politihund været anvendt til magtanvendelse skal indberetning til Rigspolitietschefen dog ske straks i overensstemmelse med bestemmelserne i kundgørelse II, nr. 40. Indberetninger vedrørende politihunde anvendt til magtanvendelse fremsendes tillige i forbindelse med den kvartalsvise indberetning.

3. Politihundredes fordeling og stationering

Rigspolitietschefen varetager fordeling og stationering af politihundene ud fra politikredsens behov og det overordnede sigte, at der etableres og opretholdes en landsdækkende politihundetjeneste inden for de enkelte anvendelsesområder.

Med hensyn til de enkelte kategorier af politihunde gælder følgende retningslinier for stationering:

- patruljehunde stationeres på hovedpolitistationer og underpolitistationer med døgntjeneste
- patruljehunde kan endvidere stationeres i Rigspolitietschefens færdselspoliti
- patruljehunde i landpolitiet stationeres i landdistrikter ud fra en vurdering af distriktets geografiske beliggenhed i forhold til nærmeste døgnbetjente politistation, samt hvor der samtidig er udrykningspligt til opgaver, hvor anvendelsen af patruljehund typisk vil kunne forekomme
- narkotikahunde stationeres på alle regionspolitistationer eller på døgnbetjente politistationer i øvrigt efter nærmere aftale mellem Rigspolitietschefen og den pågældende regionspolitiledelse, henholdsvis politimester
- narkotikahunde kan endvidere stationeres i Rigspolitietschefens færdselspoliti
- sprængstofhunde stationeres på regionspolitistationer eller døgnbetjente politistationer i øvrigt efter nærmere aftale mellem Rigspolitietschefen og den pågældende regionspolitiledelse, henholdsvis politimester
- sprængstofhunde kan endvidere stationeres i Rigspolitietschefens færdselspoliti
- identifikationshunde stationeres i Rigspolitietschefens politihundetjeneste.

4. Tilladelse til indkøb og træning af politihunde

Efter ansøgning fra en politimester kan Rigspolitietschefen meddele træningstilladelse til en polititjenestemand.

Træningstilladelsen omfatter tilladelse til indkøb og træning af en hund.

Hunden skal snarest efter anskaffelsen - dog tidligst i en alder af 6 måneder - dokumenteres fri for hofte dysplasi ved skriftlig erklæring fra en dyrlæge. Endvidere skal hundens egnethed vurderes af den tilsynsførende i politiregionen ved en mentaltest.

Inden 12 måneder efter meddelelse af træningstilladelsen skal hunden fremstilles for den tilsynsførende i vedkommende politiregion med henblik på godkendelse som politihund. I særlige tilfælde kan denne frist forlænges med indtil 6 måneder.

Før godkendelsesprøven er bestået, må hunden ikke anvendes i politiet.

Efter godkendelsen har fundet sted, skal politihunden mønstres mindst én gang hvert år.

5. Tilskud til indkøb af politihund

Efter Rigspolitietschefens bestemmelse kan der ydes førere af politihunde et tilskud til indkøb af hund, når følgende betingelser er opfyldt:

- der foreligger træningstilladelse til hunden
- hunden er anskaffet og overtaget
- ejendomsretten endelig er overgået til politihundeføreren.

Tilskuddet afskrives over 5 år med lige store andele pr. påbegyndt år efter hundens godkendelse.

Tilbagebetalingspligten indtræder kun, såfremt hunden ikke opfylder kravene til godkendelse/mønstring, eller føreren efter eget ønske fratræder sin stilling som hundefører.

Er der ydet tilskud til en politihund, og skal den sælges i afskrivningsperioden, forbeholder Rigspolitietschefen sig ret til at købe hunden til anskaffelsesprisen ekskl. eventuelt tilskud.

6. Træningstid

Træningstiden for patrulje-, narkotika- og sprængstofhunde bør ikke være mindre end 8 timer pr. uge inkl. transport til/fra øvelsesområdet, medmindre særlige forhold, herunder navnlig hensynet til tjenestens tilrettelæggelse, gør det konkret nødvendigt at afsætte mindre tid til træningen.

Tilsvarende gælder for hunde med træningstilladelse. Dog skal træningstiden for yngre hunde afpasses således, at der sker en gradvis tilpasning af hundenes træningstid.

Deltagelse i påbudt træning sidestilles med anden pligtig tjeneste.

Træning af patruljehunde i landpolitiet bør normalt omfatte 2 x 2 timer månedligt.

7. Politihundeførertillæg/hundetillæg

Politihundeførertillæg:

Polititjenestemænd, der forretter tjeneste som politihundeførere, oppebærer et særligt tillæg, der reguleres efter nærmere fastsatte regler.

Det er en forudsætning for at oppebære tillæg, at der foreligger træningstilladelse, og at polititjenestemanden har erhvervet hund.

Førere af 2 hunde oppebærer alene ét tillæg.

Hundetillæg:

- Der ydes tillæg til en hund, når der foreligger træningstilladelse, og hunden er anskaffet.
- Førere af to hunde, der opfylder betingelserne under pkt. 5, modtager for den anden hund et tillæg på 75% af hundetillægget.

8. Refusion af dyrlægeudgifter

Førere af godkendte politihunde og hunde med træningstilladelse kan få refunderet afholdte udgifter til dyrlægebehandling, medicin, nødvendige vaccinationer og obligatorisk røntgenfotografering.

Ved behandling for alvorlige lidelser samt ved særlig omkostningskrævende behandlinger skal der forudgående indhentes tilladelse hos Rigspolicefen.

Udgifterne afholdes af politikredsen.

Når træningstilladelse er meddelt, kan der endvidere ske refusion af de udgifter, som ansøgeren tidligere har afholdt til obligatorisk røntgenfotografering, nødvendige vaccinationer samt navneskilt. Ansøgning herom fremsendes ad tjenestevejen til Rigspolicefen.

9. Forsikringsforhold for politihunde

For godkendte politihunde og hunde med træningstilladelse er der af Rigspolicefen tegnet kollektiv ansvarsforsikring til dækning af erstatningsansvar i henhold til lov om hunde.

Forsikringen dækker endvidere ansvar for skade, som hunden under tjenstlig træning eller deltagelse i konkurrence forvolder på personer, der medvirker ved træningen/konkurrencen (figurantdækning).

Sager om erstatning vedrørende de af forsikringen omfattede hunde indsendes til Rigspolicefen, Administrationsafdelingen.

Den kollektive ansvarsforsikring omfatter ikke hunde i Grønland og på Færøerne, for hvilke der må tegnes separate ansvarsforsikringer. Udgifter hertil udredes lokalt af tjenestestedet.

Erstatning i anledning af, at en godkendt hund kommer til skade under tjenestens udførelse eller som følge af mangler ved lokaler, indretninger, redskaber m.v., kan ydes med Rigspolicefens samtykke under forudsætning af, at hundeføreren ikke selv har udvist forsæt eller grov uagtsomhed.

10. PU-tjeneste for politihundeførere

Med henblik på at sikre den kvalificerende generelle politiuddannelse i overensstemmelse med Rigspolicefens rundskrivelse af 18. marts 1998 vedrørende stationering og kvalificerende generel politiuddannelse kan politihundeførere deltage i PU-tjeneste som følger:

- PU-tjeneste i kriminalpolitiet
- PU-tjeneste i ordenspolitiets sekretariat
- PU-tjeneste som vagthavende

andre særlige tilfælde efter forud indhentet tilladelse fra Rigspolicefen.

Det er en forudsætning, at der under PU-tjenesten, jf. ovenfor, gives politihundeføreren mulighed for:

- at vedligeholde hundens træning
- at deltage i årlig mønstring
- at være til rådighed ved større politihundeopgaver

11. Særbeklædning for politihundeførere

Til brug ved arbejdet med politihunde kan der til de nedenfor nævnte polititjenestemænd udleveres særbeklædning, jf. kundgørelse III, nr. 7:

- politihundeførere samt førere af hunde, som er meddelt træningstilladelse med henblik på godkendelse som politihunde
- træningsledere i politikredsene
- tilsynsførende i Politiregionerne.

12. Håndbog for politihundeførere

Til brug for politihundetjenesten udgiver Rigspolicefen "Håndbog for politihundeførere", som udsendes til alle tjenestesteder med politihunde.

Bilag 49, side 16.

Håndbogen indeholder en række anvisninger om tjenesten som politihundefører, herunder anvisninger af administrativ og taktisk karakter.

Håndbogen indeholder tillige en beskrivelse af politihundeførernes uddannelsesforløb, godkendelsesprøver og mønstringer.

13. Samvirke med andre hundetjenester

Direktoratet for Kriminalforsorgen

Med Direktoratet for Kriminalforsorgen er der etableret et samarbejde om uddannelse og godkendelse af Kriminalforsorgens narkotikahunde efter de regler, som gælder for politiets narkotikahunde.

Anmodning om assistance fra Kriminalforsorgens narkotikahunde rettes til Rigspolitichefen, tilsynsførende i politiregionerne eller politihundeafdelinger med narkotikahunde. Assistance til eftersøgning af euforiserende stoffer sker efter politiets anvisning i overværelse af dette.

Told- og skattestyrelsen

Med Told- og skattestyrelsen er der indgået aftale om gensidige assistanceydelser med narkotikahunde.

Anmodning om assistance fra Told- og skattestyrelsen kan rettes til Rigspolitichefen, tilsynsførende i politiregionerne eller politihundeafdelinger med narkotikahunde.

Politiet kan ikke rekvirere bistand til opgaver, hvor der kan blive tale om magtanvendelse eller fysisk kontakt.

Kundgørelse II nr. 3 af 18. december 1991 ophæves.

Kundgørelse om retningslinier for brug af Rigspolitechefens ID-hunde til sammenligning af lugtspor. (ID-hundeafdelingen er nedlagt pr. 1. juli 2003)

1. Indledning.

Rigspolitechefen har specialtrænet et antal hunde til lugtsporsammenligning, kaldet ID-hunde (identifikationshunde).

Hundene er trænet til ved hjælp af deres højt udviklede lugtesans at sammenligne lugtspor. Lugtspor er den individuelle lugt, som ethvert menneske bærer på sig, og som afsættes på effekter mv., som den pågældende har været i - selv kortvarig - berøring med.

Hundene er oplærte - og trænes kontinuerligt - til udelukkende at genkende denne individuelle, menneskelige lugt. Den regelmæssige træning skal forebygge, at hundene udvikler resultatforvanskende præferencer. Især skal de lære ikke at reagere på angst eller stress-typiske lugtbestanddele.

Hundene kan anvendes under en politimæssig efterforskning til at sammenligne lugtspor på genstande fra et gerningssted med et af en sigtet eller et vidne afgivet lugtspor og kan derved tjene til at undersøge, hvorvidt en sigtet eller andre har opholdt sig på et gerningssted eller været i berøring med et bevismiddel.

2. Anvendelsen.

Benyttelse af ID-hunde kan være aktuel, når der på et gerningssted for en formodet forbrydelse findes:

- Genstande af enhver art (tøj, våben, lightere osv.), som en gerningsmand eller et vidne må antages at have været i berøring med.
- Kropsudsondringer eller blodspor, som må antages at stamme fra en gerningsmand og den, der er sigtet for forholdet, nægter at have begået dette eller overhovedet at have været i kontakt med den pågældende genstand eller gerningsstedet.

3. Sporsøgning og sporsikring på gerningsstedet.

Ved søgning og sikring på gerningsstedet af genstande, der skønnes egnede til anvendelse af lugtsporsammenligning, skal forholdsreglerne i Rigspolitechefens kundgørelse B nr. 19 om de Kriminaltekniske Afdelinger iagttages. Sikring af lugtspor foretages i øvrigt efter aftale med de Kriminaltekniske Afdelinger.

3.1. Ved sikring af lugtspor bør følgende forholdsregler iagttages:

Hudkontakt med genstande, der skal sikres til en sammenligning af lugtspor, skal undgås.

Personer, der muligvis kan have berørt en sådan genstand, skal registreres således, at man ved en senere sammenligning af lugtsporet kan udelukke denne eller disse personer som sammenligningspersoner.

3.2. Genstande (spor) skal sikres i tør tilstand i brandposer. Ved længere tids opbevaring anbefales at benytte steriliserede beholdere.

Hvis denne form for opbevaring - typisk på grund af genstandens størrelse - er udelukket, skal en steril stofklud vikles om lugtsporbæreren i ca. 24 timer. I stedet for genstanden skal stofkluden herefter opbevares som beskrevet foran. Opmærksomheden henledes på, at lugtsporet i stofkluden er svagere end det originale materiale.

3.3. Muligheden for at genkende og identificere lugtspor mindskes væsentligt ved forudgående kriminaltekniske undersøgelser efter anvendelse af følgende metoder:

- Cyanacrylat (Super-Glue)
- Ninhydrin-metoden (nedsækning i bad)
- Sodpulver
- Joddampe.

Efter anvendelse af disse metoder vil en lugtsporsammenligning være umulig.

Omvendt kan en sammenligning af lugtspor under anvendelse af ID-hund skade en kriminalteknisk undersøgelse, hvorfor det før anvendelse af ID-hund må overvejes, om en prioritering af de mulige efterforskningsskridt bør foretages.

3.4. Efter nærmere forudgående aftale med Rigspolitechefens Afdeling A, Politihundesektionen, fremsendes sikrede spor (originalsporet) til ID-hundeafdelingen.

4. Optagelse af lugtsammenligningsspor.

Optagelse af lugtsammenligningsspor fra sigtede eller vidner sker ved henvendelse til ID-hundeafdelingen.

Bilag 49, side 18.

4.1. Som sporbærere anvendes små firkantede rør af ædelstål eller stofklude, som rengøres og steriliseres ved autoklavering før brug.

4.2. Forinden overførsel af lugtsporet skal sigtede eller vidnet vaske hænder i varmt rindende vand - uden brug af rengøringsmidler - og tørre hænderne med éngangspapir.

4.3. Den pågældende skal herefter holde ædelstålrøret eller stofkluden i hånden i nogle minutter. I denne periode må der ikke finde håndkontakt med andre personer eller genstande sted. Overførsel af lugtspor kan i stedet ske ved, at ædelstålrøret er i kontakt med sigtedes eller vidnets beklædningsgenstande eller lignende.

4.4. Udover den sigtede eller vidnet skal der efter de ovennævnte retningslinier afgives lugtspor fra yderligere seks personer.

Sammenligningspersonerne skal udvælges således med hensyn til køn, alder, mv., at de indbyrdes og i relation til den sigtede eller vidnet udgør et relevant sammenligningsgrundlag.

Det skal endvidere ved udvælgelsen af sammenligningspersonerne tilstræbes, at disse rekrutteres forskellige steder fra, såvel i den aktuelle sag som fra sag til sag.

Baggrunden herfor er kravet om at undgå resultatforvanskende præferencer hos hundene, for eksempel ved markering eller unladelse af markering ved genkendelse af tilbagevendende duftbestanddele.

4.5. Hver persons sporbærere sikres i plastposer og holdes adskilt fra andres. Posen påføres straks dato og navn på den person, der har afgivet lugtsporet.

4.6. Optagelsesmetoden skal nærmere fremgå af straffesagens akter.

5. Gennemførelse af lugtsporsammenligning.

ID-hundene holdes centralt hos Rigspolitechefen, der godkender og fører dokumentation for de enkelte hundes sikkerhed.

Dér opbevares tillige det for lugtsporsammenligningen nødvendige udstyr og materiel, ligesom selve lugtsporsammenligningen foretages i ID-hundeafdelingen.

5.1. For at undgå påvirkning skal en konfrontation mellem hundene og den sigtede eller vidnet, samt sammenligningspersonerne undgås.

5.2. De lugtsporbærende rør eller stofklude arrangeres på ædelmetalplader på en arbejdsplatform eller i sterile beholdere. Rækkefølgen af lugtsporbærerne skal afgøres ved lodtrækning, og rækkefølgen angives i en rapport.

5.3. Hundeførerne og hundene skal befinde sig uden for syns- og hørevidde under forberedelserne til lugtsporsammenligningstesten. Hundeførerne må ikke vide, på hvilken position sigtedes eller vidnets lugtsporbærer befinder sig.

5.4. Den hund, der skal sammenligne luftsporene, skal først ved intensiv undersøgelse grundigt indprente sig det menneskelige lugtspor, som er tilstede på genstanden (originalsporet), i det følgende kaldet "smelleren".

Umiddelbart derefter skal hunden gennemføre sammenligningen med bærerne af sammenligningssporene. Konstaterer hunden ved ét af de udlagte ædelmetalrør eller stofklude sammenfald med "smelleren", viser den dette ved at markere ved den pågældende sporbærer. Ædelmetalrøret skal derefter gives fri.

5.5. Sammenligningen af lugtspor skal gennemføres i to forløb. Først foretages en **fortest** og efterfølgende en **hovedtest**. Disse tests kan afholdes over flere dage.

5.5.1. Fortesten tjener som kontrol overfor uønskede præferencer med hensyn til markering og dermed påvisning af, at den pågældende ID-hund ikke er forudindtaget over for den sigtede eller vidnet.

Til det formål skal en genstand, der er blevet berørt af en sammenligningsperson, holdes for ID-hunden som "smeller". Arbejder ID-hunden fejlfrit, må den ikke reagere for identificering ved ædelmetalrør eller den stofklud, der er sigtedes eller vidnets sporbærer, men derimod ved det ædelmetalrør eller stofkluden, der stammer fra sammenligningspersonen.

Ved gennemførelse af fortesten skal der lægges vægt på, at ID-hunden undersøger det af sigtede eller vidnet afgivne lugtspor. Hvis dette ikke er tilfældet, skal fortesten gentages.

Bilag 49, side 19.

Ved fortesten og hovedtesten skal der anvendes samme sammenligningsgruppe, dog således at sammenligningspersonen i alle tilfælde udskiftes.

5.5.2. Ved hovedtesten skal den sikrede genstand (originalsporet) holdes for ID-hunden som "smeller". Den skal have lejlighed til at optage intensiv fært af genstanden. Derefter skal den uden line undersøge de udlagte ædelmetalrør eller stofklude.

5.6. En identificering af bæreren af sammenligningsspor er kun anvendelig, når 3 ID-hunde uafhængigt af hinanden er kommet til det samme resultat. Dette gælder såvel fortest som hovedtest. De hunde, der anvendes til hovedtesten, skal være identiske med de hunde, der blev anvendt ved fortesten. En sammenligningstest af lugtspor skal afbrydes af søgelederen, hvis ID-hunden, trods tilstrækkelig undersøgelse, ikke markerer ved noget ædelmetalrør.

5.7. Såfremt flere bevismidler påtænkes henført til samme sigtede eller vidne, skal der gennemføres særskilt fortest for hvert enkelt bevismiddel i følgende situationer:

- Hvor ID-hundene ved hovedtesten har markeret for genkendelse. Formålet med at udføre en ny fortest for det efterfølgende bevismiddel er at opnå sikkerhed for, at ID-hundene ikke har den sigtedes eller vidnets lugt i erindring.
- Hver gang der laves nye sammenligningsrør af sigtedes eller vidnets lugtspor. Denne situation er aktuel, såfremt de allerede optagne ædelmetalrør eller lugtspor er opbrugt. Formålet med at udføre en ny fortest i denne situation er ligeledes at opnå sikkerhed for, at ID-hundene ikke er forudindtaget.

6. Lugtsporsammenligningens forløb og resultat skal beskrives omhyggeligt til rapport.

7. ID-hundeafdelingen skal optage, og således kunne dokumentere, alle lugtsporsammenligninger på video.

Rigspolitichefen, den 12. februar 1998. Boye

